

tes regler på området inden for ca. et år efter lovens vedtagelse. Der tilsigtes ikke en ændring i forsyningsvirksomhedens samlede provenu.

Tilsynet med overholdelsen af regler som nævnt i stk. 1 vil henhøre under Energitilsynet på linie med bestemmelserne om priser og betingelser i elforsyningsloven og forslagene til naturgasforsyningslov og lov om ændring af varmemforsyning, jf. bemærkningerne til § 3. Som et led i disse bestemmelser vil priser, der omfattes af § 18, og grundlaget for fastsættelsen af disse blive anmeldt til tilsynet.

Ifølge stk. 2 kan Energitilsynet give påbud om ændring af priser, som efter tilsynets vurdering må anses for at være i strid med bestemmelserne i de i stk. 1 nævnte regler. Bestemmelserne svarer til påbudsbestemmelser i den nævnte lovgivning.

Også bestemmelserne i stk. 3, hvorefter udgifterne til varetagelsen af Energitilsynets opgaver efter de ovennævnte bestemmelser betales af de virksomheder, som der føres tilsyn med, svarer til bestemmelser i den nævnte lovgivning.

Det følger af stk. 4, at Energitilsynets påbud efter stk. 2 kan påklages til Energiklagenævnet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 20 om adgangen til at klage over andre afgørelser efter denne lov. Bestemmelserne i § 20 om bl.a. klagefrister og om, at miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om klageadgangen, finder også bestemmelse her. Disse bestemmelser svarer til bestemmelserne om klageadgang i de nævnte love.

Til kapitel 7

Til § 19

Bestemmelsen i stk. 1 giver miljø- og energiministeren adgang til at bemyndige en institution under Miljø- og Energiministeriet eller en anden myndighed til at udøve ministerens beføjelser efter loven. Det forventes, at miljø- og energiministeren helt eller delvis vil henlægge sine beføjelser efter loven til Energistyrelsen.

Ifølge stk. 2 kan miljø- og energiministeren endvidere bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende kontrol, registrering o.l. i henhold til loven. Formålet er at inddrage sagkyndig kompetence og etablere en fleksibel og enkel administration. Det vil f.eks. kunne dreje sig om kontrolopgaver af teknisk art ved energimærkning, men ikke adgangen til at udtage stikprøver efter § 17, stk. 2, eller træffe afgørelse som nævnt i § 17, stk. 5. Bestem-

melserne om udbud af offentlige tjenesteydelser vil finde anvendelse på området.

Til § 20

Det følger af stk. 1, at afgørelser, som er truffet af miljø- og energiministeren efter loven eller regler udstedt i henhold til loven, kan indbringes for Energiklagenævnet, som er uafhængigt af ministeren, og som er nedsat i henhold til § 5, stk. 2, i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kulddioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997 som ændret ved lov nr. 1107 af 29. december 1999. Tilsvarende gælder klager over afgørelser, truffet af trafikministeren, dvs. afgørelser vedrørende energimærkning af motor køretøjer efter lovens kap. 5 eller regler udstedt i henhold til bestemmelserne i dette kapitel, samt afgørelser truffet af et Energispareudvalg om optagelse af medlemmer, jf. § 7, stk. 4.

Da det findes mest hensigtsmæssigt, afskæres ved stk. 2 muligheden for at indbringe en sag for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Ved stk. 3 fastsættes en klagefrist til ankenævnet på 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Klagefristen regnes fra det tidspunkt, hvor meddelelsen om afgørelsen er kommet frem. Klagen skal være kommet frem til Klagenævnet inden udløbet af klagefristen. Fristen udløber samme ugedag, som meddelelsen er nået frem, 4 uger senere. Når klagefristens sidste dag falder på en lørdag eller helligdag, bliver fristen forlænget til den påfølgende hverdag.

Ved bestemmelserne i stk. 4 bemyndiges vedkommende minister til at fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser som nævnt i stk. 1. Med vedkommende minister forstås trafikministeren, for så vidt angår energimærkning af motorkøretøjer, og miljø- og energiministeren, for så vidt angår øvrige afgørelser i henhold til loven eller regler udstedt i henhold til loven.

Ifølge nr. 1 kan der fastsættes regler om adgangen til at klage til Energiklagenævnet, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne påklages til nævnet. Det forudsættes, at en række afgørelser kan afgøres endeligt i første instans. Det vil eksempelvis dreje sig om tilsynsmyndighedens afgørelser om, at ukorrekte oplysninger i energimærkning skal berigtiges (jf. bemærkningerne til § 17, stk. 5), idet afgørelsen vil bero på resultatet af en forskriftsmæssig måling og kontrol, udført af en akkrediteret institution efter fælles standarder, således at der ikke vurderes at være reelt be-